

Az erdészeti tudomány ünnepe

A VM színháztermében *dr. Fazekas Sándor* miniszter nyitotta meg a rendezvényt „Az erdők helye a vidékfejlesztésben” c. előadásával. Bevezetőjében megemlítette, hogy a kisújszállási gimnáziumban az *Tóth Albert* ismertette meg az alföldi erdők rejtelmével, aki kezdeményezte a jövőre 20 éves jubileumát ünneplő mezőúri Kaán Károly-vetélkedőt.

„Az Európai Unió vidékfejlesztési politikájáról tudnunk kell, hogy az EU olyan politikát kíván megvalósítani a következő költségvetési ciklusban, amely új munkahelyek létrehozásával, a megújuló energiák alkalmazásával, hatékony környezet- és természetvédelemmel, a biogazdálkodás térnyerésével sokkal zöldebb és élhetőbb vidéket teremt. Az Európa 2020 Stratégiához, valamint az EU 2014 és 2020 közötti programfinanszírozási időszakához igazodva a magyar Nemzeti Vidékstratégia azt a célt szolgálja, hogy 2020-ig érezhető javulás legyen a vidék társadalmi és gazdasági

életében. Ezeket a szempontokat is figyelembe vette minisztériumunk, amikor az erdők védelmére, az erdőgazdálkodás fejlesztésére vonatkozó irányokat a Nemzeti Vidékstratégiában meghatározta, és a részleteket a Nemzeti Erdőprogramban kidolgozta. A program az erdők állapotának javítását, az erdőterületek arányának növelését, az erdők többcéltú hasznosítását, és az erdőgazdálkodás hatékonyabbá tételét szolgálja. A programból a következő stratégiai területeket emelném ki. Az egyik legfontosabb cél, hogy a vidék fellendítésének érdekében új munkahelyeket hozzunk létre. Nagy kézimunka-igénye miatt a kertészet mellett az erdőgazdálkodás az egyik legjelentősebb ágazat a vidéki munkahelyteremtésben. Továbbra is cél az erdővel borított területek növelése, elsősorban a kedvezőtlen adottságú mezőgazdasági területek erdősítésével. A munkahelyteremtés és az erdősítés érdekében fel kell gyorsítanunk az erdőtele-

pítéseket, hogy az erdő által borított területek nagyságát mielőbb 20-ról 27 százalékra növeljük. Ez 700 ezer hektárt jelent. Az erdőtelepítések egyik fontos színtere az Alföld, ahol igen alacsony az erdősültség, és óriási a munkanélküliség. Magyarországon 2011-től már nemcsak az állami tulajdonú, hanem a magán-erdők is részt vesznek a közmunka programban. Ezt az új lehetőséget szeretnénk fenntartani és bővíteni.”

„A vidék és az erdőgazdálkodás jövőjét olyan globális tényezők és célok alakítják, mint az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség megőrzése, a vízkészletek fenntartható kezelése, a növekvő népesség biztonságos élelmiszerral történő ellátása. A kihívásokra csak akkor tudunk hathatós válaszokat adni, ha támogatjuk az agrárkutatást. Élő kapcsolatot kell kiépíteni a kutatás, az innováció és a gyakorlati alkalmazás között. Elő kell mozdítani az információcserét, hogy a tudomány is megkapja a szükséges visszajelzéseket a gyakorlati alkalmazás irányából.

Az innovációnak, a kutatás-fejlesztésnek továbbra is hangsúlyos szerepet kell kapnia a magyar vidék, és ezen belül az erdőgazdálkodás jövőjében. A kedvező politikai és jogi környezet kialakítása, valamint a szükséges pénzügyi források biztosítása és hatékony felhasználása közös felelősségünk.”

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes előadásának felolvasása után *dr. Mátyás Csaba* akadémikus az éghajlatváltozással kapcsolatos teendőink megfontolásának szükségességére hívta fel a figyelmet. *Dr. Borovics Attila*, az ERTI főigazgatója a kutatás jelenlegi helyzetét és jövőbeni teendőit elemezte.

Dr. Náblik András dékán a tartamos nagyvadgazdálkodásról szólt, kiemelve, hogy a '80-as évek túlszaporodott állománya mára sem sokat változott. Dr. Jung László elnök (FAGOSZ), vezérigazgató az erdő hazai energiaellátásában való szerepét boncolgatta.

Kristóf Ákos osztályvezető (VM) az erdei iskolák oktatásban betöltött szerepét méltatta.

A hozzászólók közül dr. Sárvári János, a MEGOSZ ügyvezető elnöke felkérte a kutatást, hogy tárja fel az erdészeti jogcímenek igénybe vehető forrás elégtelen felhasználásának okait és tegyen javaslatot az orvoslásra. Felhívta a figyelmet arra, hogy a szakirányítás támogatásának megszűnése be nem látható következményekkel járhat.

Dr. Csányi Sándor vadbiológus a témában végzett aktuális kutatásokról, Kiss János az ágazatunkat érintő korlátozásokról szólt. Szabó Nándor, Borkó Károly és Horváth Árpád magánerdőgazdálkodók tevékenységük ellehetetlenüléséről, a „hivatal packázásáról” és az eddig soha be nem tartott erdőtelepítés mértékéről ejtettek néhány keresetlen szót, bízva abban, hogy legalább évi 10 ezer hektár új erdő telepítése meg is valósul.

Zétényi Zoltán felhívta a figyelmet az erdészeti kommunikáció fontosságára.

A tudósító Kristóf Ákos előadásának zárómondatával Weöres Sándort idézi:

„Az igazság nem mondatokban rejlik, hanem a torzítatlan létezésben.”

Szöveg és kép: Pápai Gábor

A soproni népszavazás

2011. december 14-én volt 90. évfordulója az 1921. december 14-i sorsdöntő soproni és Sopron környéki népszavazásnak. Ez volt a magyar reménykedés első boldog napja.

Ezt a népszavazást megelőzte a nyugat-magyarországi felkelésünk. Ezt az ellenállást az robbantotta ki, hogy a győztes nagyhatalmak nem általános kárpát-medencei népszavazással alakították ki az új magyar államhatárt, hanem Európa keleti részén Németország és Szovjet-Oroszország ellen egy új és nagy katonai szövetséget szerveztek, és ebben hazánkat ellenségnek minősítve, új határunkat kizárólag katonai-stratégiai szempontok alapján alakították ki, nem vették figyelembe gróf dr. Teleki Pál világhírű színes néprajzi térképét,

nemzetünk 1/3-át idegen uralom alá kényszerítették.

(Ha a győztes szomszédokat érdemeik kielégítésére magyarországi területek elcsatolásával akarták megjutalmazni, akkor legalább kárpát-medencei általános népszavazással kellett volna új határunkat kialakítani. Ebben az esetben kizárólag a 48%-os arányt kitevő magyar anyanyelvű lakosság szavazatai alapján a 325 ezer km² nagyságú Magyar–Horvát Királyságot 156 ezer km²-en kellett volna kialakítani kizárólag a magyar lakosságot figyelembe véve. Ily módon az új határ Pozsonytól Kassa, Ungvár, Nagyvárad, Kolozsvár, Torda, Székelyföld, Arad, Temesvár, Zenta, Szabadkán át húzódnak volna a Dráva folyó természetes vonala mentén.)

Hogy az ellenünk irányuló gyűlölet még nagyobb legyen, Ausztriának Magyarországból is jutottak területet azzal, hogy az Olaszországnak ajándékozott Dél-Tirolért fájdalomdíjként Magyarország rovására adományozzanak végkielégítést. Azért tették ezt, mert a győztesek a Német Birodalom és Ausztria egyesülésétől, az ún. „Anschluss-tól” féltek a legjobban.

Selmecbányáról 183 év után a Bánya- és Erdőmérnöki Főiskola frontról hazakerült tartalékos tiszt diákjai kiűrtették az intézetüket, és 1919 márciusában dr. Thurner Mihály soproni polgármester fogadta be őket. Nem akart a Főiskola Ausztria miatt újból menekülni, ezért fegyvert fogtak és 1921. szeptember 8-án Soprontól nyugatra, Ágfalva községben az aznapi, soproni díszbevonulásra felsorakozott osztrák zászlóaljat megtámadták és kiűzték hazánkból.

(folytatás a 17. oldalon)